Ve skalnatém údolí Říčky se kdysi dívaly všeliké podivnosti. Povídalo se, že se tam za temných nocí zjevuje dobrý duch, strašidlo jakési. Tedy zjevuje – popravdě, nikdo ho nikdy nespatřil, ale historek o něm kolovalo nepočítaně. A pokud by přeci někdo jeho podobu někdy zahlédl, podivným kouzlem se mu obraz v mysli rozplynul.
Míval v oblibě hlavně trampy. Držel nad nimi ochranou ruku, když za bezměsíčné noci klopýtali za chabého svitu baterky přes skály na boudu, neomylně a bezpečně je přes zrádná místa vedl jako maják lodě na moři.

Chránil je i před těmi, kdož by se je vydali do údolí pronásledovat. Nejedna nehoda potkala nezvaného návštěvníka, trampovi však nikdy ublíženo nebylo, byť ho duch mnohdy vedl cestami tak podivnými, že když ráno spatřil své stopy ve sněhu, jen nechápavě kroutil hlavou. Skalní strašidlo si vůbec rádo na účet národa trampského ztropilo kdejaký vtípek a žertík pro obveselení. Tak třeba – byť by byl tramp ochoten přísahat, že v kanadách spořádaně došel až k boudě a po zutí je uložil za hlavu, druhý den se houpaly vysoko v koruně stromu. Jindy na hřebíku visel místo jeho klobouku s liščím ohonem děravý nočník, ač si ani nepamatoval, že by v boudě taková věc vůbec kdy předtím byla. O zauzlovaných rukávech košil či věcech rozsypaných po okolí chaty snad ani nemluvě.
Až jednoho dne nastala náhlá změna – jako by duch z údolí odešel. Ustaly žerty, ticho bylo po kraji a trampy na pěšinách kroutících se po okrajích skal jímal děs a závratě. Dobrého strašidla nebylo více.
Hospoda nad údolím byla totiž zrušena. _____

Iva Kapounová – Kawi
Trapsavec 2013
3.místo próza do 23 let